

2036. július 22. A Merkúr, a Mars, és a Szaturnusz hármass együttállása, egy 1 fokos körben, 20 fokra a Naptól.

2036. augusztus 7. Teljes holdfogyatkozás 02:02-03:38 között, 96 percig teljes (145,4 %).

2036. augusztus 21. Részleges napfogyatkozás a Föld északi részén, 86 %-os maximális fázissal. Hazánkban 26 %-os fázis látható napnyugtakor.

2037. január 16. Részleges napfogyatkozás a Föld északi részén 71 %-os maximális fázissal. Hazánkban 48 %-os részleges fogyatkozás 09:27 körül.

2037. szeptember 15. A Merkúr és a Szaturnusz igen szoros látszó közelségben, a két bolygó korongja között csak 9 ívmásodperc távolság lesz! Szabad szemmel egy csillagnak látszanak, csak távcsóval bonthatók ketté.

2038–39. A Szaturnusz gyururendszere három alkalommal is éléről látszik, a bolygót gyuru nélkülinek látjuk.

2038. január 5. 97,3 %-os gyurus napfogyatkozás Nigéria, Csád, Szudán, Egyiptom területén a déli órákban. A maximális sáv 2700 km-re lesz tőlünk. Legközelebbi ország: Egyiptom. Idtartama 3m19s. Szélessége 107 km. Hazánkban a részleges napfogyatkozás 14:02-kor kezdődik, és a nálunk 20 %-os maximális fázisában nyugszik a Nap.

2038. július 2. 99,1 %-os gyurus napfogyatkozás Marokkó, Mauritánia, Mali, Algéria, Niger vonalon a délutáni órákban. A maximális fázis 2900 km-re lesz tőlünk. Legközelebbi ország: Marokkó. Idtartama 1m00s. Szélessége 31 km. Nálunk 5-10 %-os részleges fogyatkozás 14.26 körül.

2039. június 21. 94,5%-os gyurus napfogyatkozás Norvégia, Svédország, Finnország területén a délutáni-esti órákban. A maximális fogyatkozás sávja 900 km-re tőlünk, Minszknél végződik. Idtartama 4m05s. Szélessége 365 km. Hazánkban részleges fogyatkozás 17:33-tól, a Nap 72 %-os maximális fázissal nyugszik.

2039. november 7. A Merkúr átvonulása a Nap előtt, annak déli peremén 07:18-10:18 között. Hazánkból végig megfigyelhető.

2040. szeptember 1. A Vénusz, a Mars, a Jupiter, és a Szaturnusz négyes együttállása, egy 6 fokos körben, 29 fokra a Naptól.

2040. szeptember 7. A Merkúr, a Vénusz, a Jupiter, és a Szaturnusz négyes együttállása, egy 6 fokos körben, 24 fokra a Naptól.

2040. szeptember 11. A Merkúr, a Vénusz, a Mars, és a Szaturnusz négyes együttállása, egy 7 fokos körben, 25 fokra a Naptól.

2040. november 18. Teljes holdfogyatkozás 18:18-19:46 között, 88 percig teljes (139,6 %).

Összeállította: **Keszthelyi Sándor**, Pécs

A programozási nyelvek elemei

II. rész

Típusok

Egy adat típusa definiálja azt a halmazt, amelyből az adat mint változó, értékeket vehet fel, az adat által a memóriában lefoglalt helyet, méretét, és ugyanakkor definiálja azokat a műveleteket is, melyek az adattal elvégezhetők.

Típus = érték-halmaz + művelet-halmaz

Minden programozási nyelv definiál egy alap típus-halmazt, amely rendszerint a számítógép típus-halmazával egyezik meg. Az alaptípusok három csoportba oszthatók: **aritmetikai** (egész és valós) típus nagyon közel áll a fizikai géphez és egy ilyen típusú

változóval aritmetikai műveleteket lehet végezni. A **logikai** típusú változó két értéket vehet fel: **igaz** és **hamis** és logikai műveleteket lehet vele végezni. A **karakter** típusú változó értékét általában az ASCII táblázatból veheti fel.

Az alaptípusokon kívül a magas szintű programozási nyelvek megengedik az ún. **felhasználói típus** (*user type*) deklarálását is. Ezek a típusok az alaptípusokra épülnek, de továbbfejlesztik azokat.

Borland Pascal

Érdekes az, ahogy a Pascal megoldja a típuskezelést. A Pascalban tulajdonképpen tíz alaptípus van, az összes többi típus ezekből származik. Ezek az alaptípusok a következők:

felsorolt ( ) közé írt azonosító-lista; **intervallum**: alsóhatár .. felsőhatár; **karaktorsorozat**: string; **tömb**: array; **halmaz**: set; rekord (**bejegyzés**): record; **referencia**: ^; **eljárás, függvény**: procedure, function; **objektum**: object; **állomány**: file, text.

Az összes többi típust a Pascal ezekből a típusokból származtatja, kivéve a valós típusokat, amelyeket a koprocesszort vezérlő egységben implementálja. Ezek elsősorban származtatott típusok és az alaptípusoktól, felhasználói szinten, nem szoktuk őket megkülönböztetni. Ezek a típusok a következő típusosztályokat képezik: *egyszerű, karaktorsorozat; strukturált (összetett); eljárás/függvény; mutató*.

A felhasználó által definiált típusokat a `type` deklarációban (cikkely) kell leírni. Ez a deklaráció új típusokat értelmez, amelyeknek változóit később a `var` deklarációban lehet leírni.

Egyszerű típusok

? Sorszámozott típusok

Típus	Ábrázolás	Műveletek	Eljárások, függvények
Boolean	1 byte (False, True)	and, or, xor, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Succ(), Ord(), Pred()
WordBool	2 byte (False, True)	and, or, xor, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Succ(), Ord(), Pred()
LongBool	4 byte (False, True)	and, or, xor, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Succ(), Ord(), Pred()
ByteBool	1 byte (False, True)	and, or, xor, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Succ(), Ord(), Pred()
Char	1 byte #0 .. #255	:=, <, >, <=, >=, <>	Ord(), Chr(), Pred(), Succ()
Byte	1 byte 0 .. 255	+, -, *, div, mod, /, and, or, xor, shl, shr, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val()
ShortInt	1 byte -128 .. 127	+, -, *, div, mod, /, and, or, xor, shl, shr, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val()
Integer	2 byte -32768 .. 32767	+, -, *, div, mod, /, and, or, xor, shl, shr, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val()
Word	2 byte 0 .. 65535	+, -, *, div, mod, /, and, or, xor, shl, shr, not, :=, <, >, <=, >=, <>	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val()
LongInt	4 byte -2147483648 ..	+, -, *, div, mod, /, and, or, xor,	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val()

Típus	Ábrázolás	Muveletek	Eljárások, függvények
	2147483647	shl, shr, not, : =, <, >, <=, >=, <>	
Felsorolt	( ) közé írt azonosítólista. Pl. szín = (pi- ros, kek, fehér)	: =, <, >, <=, >=, <>, in	Succ(), Ord(), Pred()
Intervallum	Egy gazda típus értékei. Pl. szám = 0..200	: =, <, >, <=, >=, <>, in	Succ(), Ord(), Pred()

? Valós típusok

Típus	Ábrázolás	Muveletek	Eljárások, függvények
Real	6 byte -2.9E-39 .. 1.7E38	+ , - , * , / , : = , < , > , < = , > = , < >	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val(), Trunc(), Int(), Round(), Fract()
Single	4 byte -1.5E-45 .. 3.4E38	+ , - , * , / , : = , < , > , < = , > = , < >	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val(), Trunc(), Int(), Round(), Fract()
Double	8 byte -5E-324 .. 1.7E308	+ , - , * , / , : = , < , > , < = , > = , < >	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val(), Trunc(), Int(), Round(), Fract()
Extended	10 byte 3.4E-4932 .. 1.1E4932	+ , - , * , / , : = , < , > , < = , > = , < >	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val(), Trunc(), Int(), Round(), Fract()
Comp	8 byte -9.2E18 .. 9.2E18 (tört rész nélküli)	+ , - , * , / , : = , < , > , < = , > = , < >	Abs(), Sqrt(), Sqr(), Val(), Trunc(), Int(), Round(), Fract()

Karakterorozat típus

Típus	Ábrázolás	Muveletek	Eljárások, függvények
String	256 * 1 byte A 0. byte a string hossza.	+ , : = , < , > , < = , > = , < >	Length(), Copy(), Str(), Concat(), Pos(), Insert(), Delete()
String [hossz]	(hossz + 1) byte A 0. byte a string hossza.	+ , : = , < , > , < = , > = , < >	Length(), Copy(), Str(), Concat(), Pos(), Insert(), Delete()

Strukturált típusok

? Tömb

Típus	Ábrázolás	Muveletek	Eljárások, függvények
array[alsó .. felső] of alaptípus	(felső - alsó + 1) * alaptípushossz byte	: = , < , > , Indexe- lés: tomb[index]	FillChar(), SizeOf()

? Halmaz

Típus	Ábrázolás	Muveletek	Eljárások, függvények
set of alaptípus az alaptípus mérete nem lehet több mint 1 byte	32 byte A megfelelő bit 0 ha az elem nincs benne, 1 ha benne van	[ ] : üreshalmaz + , - , * , < , > , < = , > = , in	Insert(), Exclude()

? Állomány

Adatok lineárisan rendezett szekvenciáját **állomány**nek nevezzük. Minden állomány megnyitás után rendelkezik egy logikai **állománymutató**val, amely az aktuális bejegy-

zésre mutat. Az állomány típus valósítja meg a perifériákkal való kapcsolatot. Turbo Pascalban három féle állománytípus ismeretes:

a.) **Szövegállomány** (`text`)

Sorokba rendezett, a sorokat a **CR/LF** karakterek zárják, az állományt pedig **Ctrl-Z**. A hozzáférés szekvenciálisan történik, az írás és az olvasás csak külön-külön történhet.

Pascalban léteznek még **eszközállományok** (`input`, `output`, `lst`), ezek a szövegállomány típus különleges esetei.

Standard eljárások és függvények, amelyek szövegállományokkal kapcsolatos muveleteket valósítanak meg: `Eoln()`, `Eof()`, `Assign()`, `Rewrite()`, `Reset()`, `Close()`, `Append()`, `Write()`, `Read()`, `WriteLn()`, `ReadLn()`, `Rename()`, `SetTextBuf()`, `Erase()`

b.) **Típusos állomány** (`file of típus`)

Azonos típusú adatok összessége. Pl. `f: file of integer`; `g: file of char`; `stb`. A hozzáférés szekvenciálisan vagy direkt módon is történhet, az adat sorszámának megfelelően, a számozás 0-tól kezdődik. Az írás és az olvasás váltakozva is történhet. Minden muvelet után az állománymutató elmozdul.

Muveletek: `Assign()`, `Eof()`, `Rewrite()`, `Close()`, `Reset()`, `Write()`, `Read()`, `Seek()`, `Truncate()`, `Flush()`, `Erase()`, `Rename()`

c.) **Típus nélküli állomány** (`file`)

A típus nélküli állomány rögzített hosszúságú bejegyzésekre szervezett, egy bejegyzés hosszát a megnyitásnál kell definiálni (ez a hossz alapértelmezésben 128 byte). A hozzáférés szekvenciális vagy direkt. Az írás és az olvasás váltakozva is történhet. Minden muvelet után az állománymutató elmozdul.

Muveletek: `Assign()`, `Eof()`, `Reset()`, `Rewrite()`, `Close()`, `BlockWrite()`, `BlockRead()`, `Erase()`, `Rename()`

? Rekord

A rekord (`record`) mezókra tagolt adatstruktúra. Lehet rögzített formájú, de lehet változó is. Egy rekordnak csak egy változó része lehet, a rögzített rész mögött. Deklaráció:

```
record
  [mezolista;]
  [case [szelektor: ] típus of érték: (mezolista) [; érték: (mezolista); ...]]
end;
Pl. type TMyRec = record
  kor: integer;
  név: string;
  case nos: boolean of
    true: (feleség: string; gyerekszám: integer)
end;
```

A rekord hossza a rögzített rész hossza plusz a legnagyobb változó rész hossza. Hivatkozás a mezókra: **RekordNev.mezo** vagy a `with` utasítás segítségével direkt is lehet hivatkozni: `with RekordNev do mezo := érték`;

Ha a `case` szelektor nevét nem tüntetjük fel, csak típusát, akkor ennek csak szintaktikai jelentősége van, hivatkozni nem tudunk rá.

```
Pl. type TMyCaseRec = record
  kor: integer;
  név: string;
  case boolean of
    true: (feleség: string; gyerekszám: integer)
end;
```

? Objektum

Ezt a típust az *Objektumorientált programozás* (OOP) című paragrafusban fogjuk részletesen tárgyalni.

Eljárás/Függvény típus

Az eljárás és függvény típusoknak köszönhetően a Pascal a szubrutinokat olyan programrészekként tudja kezelni, amelyek változóknak megfeleltethetők, paraméterekként átadhatók. A típus deklarációja azonos az azonosító nélküli fejléc megadásával és az ilyen típusú függvények vagy eljárások `far` típusúak kell, hogy legyenek (`{SF+}`).

```
Pl: type
  proc = procedure;
  XProc = procedure(var x,y: byte);
  Func = function(a,b: real): real;
```

Példaprogram, amely paraméterként függvénytípusú változót ad át:

```
{SF+}
program FPTípus;
type   TFuggvény = function(x,y: integer): integer;

procedure Kiir(fugg: TFuggvény; x,y: integer);
begin
  writeln(fugg(x,y):5);
end;
function Osszeg(x,y: integer): integer;
begin
  Osszeg := x + y;
end;

function Szorzat(x,y: integer): integer;
begin
  Szorzat := x * y;
end;

var   Fuggvény: TFuggvény;
begin
  Kiir(Osszeg,2,3);
  Kiir(Szorzat,2,4);
  Fuggvény := Osszeg;
  Kiir(Fuggvény,1,2);
  Fuggvény := Szorzat;
  Kiir(Fuggvény,4,5);
end.
```

Mutató típus

Kétféle lehet: típus nélküli (`pointer`) és típusos - dinamikus (`^Típus`).

Minden mutatónak 4 byte van fenntartva, ez egy címet tartalmaz.

Pl. `$FFFF : $0000`.

-Műveletek: `Ptr()`, `Addr()`, `@`, `Ofs()`, `Seg()`

Dinamikus helyfoglalás

A változókat dinamikusán is kezelhetjük. Ez azt jelenti, hogy a változó nem **statikusan** van jelen a memóriában, hanem valamilyen mutató mutat egy **dinamikusán** lefoglalt helyre a heap-ben. A **heap** egy, a **stack**-tol független memóriaterület, ahova a Pascal a dinamikusán deklarált változókat tárolja és a **HeapPtr** mutató mutat rá. A statikusan

deklarált változók a **Stack**-ben foglalnak helyet. A heap és a memória méretét a {\$M memóriaméret, heapminimum, heapmaximum} direktívával állíthatjuk be.

Ha a mutatóra akarunk hivatkozni, akkor ezt az azonosítójával tehetjük meg: **p := kifejezés**; , ha pedig arra a memóriaterületre, amelyre mutat, akkor az **azonosító ^** konstrukciót alkalmazzuk: **p ^ := kifejezés**; . Nézzük a következő példát:

```

program ByteMutato;
type
  PByte = ^Byte;
var
  a: byte;
  b: PByte;
begin
  a := 10;
  new(b);
  b ^ := 10;
  writeln(a);
  writeln(b ^);
  dispose(b);
end.

```

Így létrehoztunk egy byte-ra mutató típust. A programnak két statikus változója van, amely a **Stack**-ben foglal helyet, ez az a byte típusú változó, amely 1 byte-ot foglal le és a b mutató típusú változó, amely 4 byte-ot foglal le. Ezeken kívül a new(b); programsor végrehajtása után a program dinamikusan lefoglal a **heap**-bol még egy byte-ot, erre mutat a b mutató típusú változó. Ez a hely dinamikusan van fenntartva, egy byte – a mutató típus alaptípusa – fér bele és bármikor felszabadítható a dispose eljárással. Eddig tehát egy eljárás párt ismertünk meg: a **new** helyet lefoglal, a **dispose** helyet felszabadít típusos mutatók számára. Még két ilyen eljárás párt van: a **GetMem** és **FreeMem**, illetve a **Mark** és **Release**.

A **GetMem** ugyanúgy működik mint a **new**, csak típusatlan mutatók számára. Mivel a mutatónak nincs egy előre meghatározott típusa, a **GetMem**-nek meg kell mondani, hogy mekkora helyet foglaljon le, a **FreeMem**-nek pedig, hogy mekkora helyet szabadítson fel. A mutatóval végzett műveletek során pedig típuskonverziót kell alkalmazni. Az előbbi program tehát így nézne ki:

```

program ByteMutato;
var
  a: byte;
  b: pointer;
begin
  a := 10;
  GetMem(b, SizeOf(byte));
  byte(b ^) := 10;
  writeln(a);
  writeln(byte(b ^));
  FreeMem(b, SizeOf(byte));
end.

```

A **Mark** a heap egy bizonyos helyzetét regisztrálja, és a **Release** ezt állítja később vissza, vagyis felszabadít minden, az utolsó **Mark** hívás utáni, dinamikusan lefoglalt változót. A példaprogramunk így módosul:

```

program ByteMutato;
type
  PByte = ^Byte;
var
  a: byte;
  b1, b2, b3: PByte;
  p: pointer;
begin
  a := 10;
  new(b1);
  b1 ^ := 10;
  Mark(p);
  new(b2);
  b2 ^ := 20;
  new(b3);
  b3 ^ := 30;
  writeln(a);
  writeln(b1 ^, ' ', b2 ^, ' ', b3 ^);
  Release(p);
  dispose(b1);
end.

```

Tehát miután helyet foglaltunk a b1 mutatónak, regisztráljuk a heap helyzetét a p pointerben. A b2, b3 helyfoglalások és a kívánt műveletek elvégzése után visszaállítjuk a regisztrált heapet, ez felszabadítja a b2, b3 helyfoglalásokat, így nekünk csak a b1 -et kell felszabadítanunk.

Ha meg akarjuk tudni, hogy mennyi szabad memória áll még rendelkezésünkre, akkor a **MaxAvail** függvényt kell alkalmazunk: `if MaxAvail < SizeOf(változó) then hiba;` A **MaxAvail** a legnagyobb szabad blokk méretével tér vissza. Ha pedig a szabadmemória-összméret érdekel, akkor a **MemAvail** függvényt hívjuk. Szintaxisok:

```
procedure New(var p: pointer);
procedure Dispose(var p: pointer);
procedure GetMem(var p: pointer; Size: word);
procedure FreeMem(var p: pointer; Size: word);
procedure Mark(var p: pointer);
procedure Release(var p: pointer);
function MaxAvail: longint;
function MemAvail: longint;
```

Típuskonverzió Pascalban

Két típus **azonos**, ha ugyanolyan neveknek deklaráltuk, vagy ha az egyiket a másik nevének felhasználásával deklaráltuk.

```
Pl. type
    egész = integer;
    int = integer;
```

Ebben az esetben az `egész`, `int` és `integer` azonos típusok.

Két típus **kompatibilis**, ha:

- ? azonosak vagy azonos leírásúak,
- ? mindkettő valós vagy mindkettő egész típusú,
- ? valós típusú változó egész típusú kifejezés által kap értéket,
- ? egyik a másik részintervalluma,
- ? kompatibilis típuson alapuló halmaztípusok,
- ? egyik `string`, a másik karakter vagy karaktertömb típusú,
- ? az egyik típusos, a másik típus nélküli mutató,
- ? ugyanolyan paraméter formátumú eljárás- vagy függvénytípusok.

Egy kifejezés típusa megváltoztatható a **típusnév(kifejezés)**; konverziós művelettel.

```
Pl.
var
    c: char;
    b: byte;
begin
    c := 'A';
    b := byte(c); {ezután a b értéke 65}
end.
```

C, C++

A C++ programozási nyelvben két nagy alaptípus-osztály van: az aritmetikai és a `void` (nem érdekel a visszatérvérvény, típusatlan) típusosztályok. Az aritmetikai típusosztályba tartoznak az egész (`char`, `int`) és a valós (`float`) típusok. A típusok alsó és felső határai a `<limits.h>` header-állományban vannak leírva. A C++ teljesen átveszi a C alaptípusait, ezek mellett új típusok is jelennek meg pl. az objektumosztály (`class`) és a referencia típus (&).

A C nyelv alaptípusai:

A **C** nem annyira típusorientált nyelv, mint a **Pascal**. Egy pár alaptípust használ, amelyekre építve, a programozó új típusokat hozhat létre. Az alaptípusok azonosítói fenttartott szavak.

Típus	Ábrázolás	Muveletek
int	2 byte -32768 .. 32767	&, , ~, =, <, >, <=, >=, !=, <<, >>, +, -, %, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
short	2 byte -32768 .. 32767	&, , ~, =, <, >, <=, >=, !=, <<, >>, +, -, %, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
long	4 byte -2^{31} .. 2^{31}	&, , ~, =, <, >, <=, >=, !=, <<, >>, +, -, %, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
unsigned	2 byte 0 .. 65535	&, , ~, =, <, >, <=, >=, !=, <<, >>, +, -, %, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
char	1 byte 0 .. 255 vagy -128 .. 127	&, , ~, =, <, >, <=, >=, !=, <<, >>, +, -, %, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
float	4 byte $3.4 \cdot 10^{-38}$ .. $3.4 \cdot 10^{38}$	=, <, >, <=, >=, !=, +, -, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
double	8 byte $1.7 \cdot 10^{-308}$ .. $1.7 \cdot 10^{308}$	=, <, >, <=, >=, !=, +, -, *, /, +=, -=, ++, -- stb.
long double	10 byte $3.4 \cdot 10^{-4932}$ .. $1.1 \cdot 10^{4932}$	=, <, >, <=, >=, !=, +, -, *, /, +=, -=, ++, -- stb.

A **C** nyelv alaptípusainak azonosítóit, az ortogonalitás szellemében, komplexebb deklarációkra is használhatjuk, az azonosítók egymásután írásával. Például: unsigned long, unsigned char stb.

Mutató típus

A mutató olyan típus, amelynek változói értéként egy címet tartalmaznak. A **C** nyelvben, talán az alapértelmezett érték szerinti paraméterátadás miatt, nagyon jól ki van dolgozva a **pointeraritmetika**.

A mutató (pointer) típust **C**-ben a * unáris operátor jelzi. Például, ha egy egész számra mutató pontert akarunk deklarálni, akkor ezt az int *p; változódeklarációval tehetjük meg. A p pointer típusú változó és az a cím, amely a p értéke, egy egész számot tartalmaz. Ha egy pointernek egy változó címét akarjuk megfeleltetni, akkor a cím (unáris &) operátort kell használnunk: p = &i;

A void * deklaráció explicit típuskonverziót követel és ezt bármilyen mutatótípusra használhatjuk.

Érdekes, hogy hogyan oldja meg a **C** a tömbök kezelését. A tömbváltozó egy mutató, amely a tömb első elemére mutat. Így egy szoros kapcsolat jön létre a tömbök és a mutatók között, azzal a megkötéssel, hogy míg egy mutató értékét meg lehet változtatni, a tömb mindig az első elemére mutat, tehát a tömböt egy konstans pointernek tekinthetjük. Például legyen p egy mutató és t egy tömb. A p = t értékadás helyes, és eredményeként a p mutató is a t tömbre (pontosabban a tömb első elemére) fog mutatni, viszont a t = p értékadás már helytelen, mert a t konstans mutató.

A **C** nyelv jól kidolgozott pointeraritmetikájának köszönhetően mutatókkal számos művelet végezhető: inkrementálás, dekrementálás, egész kifejezés hozzáadása, illetve kivonása egy pointerből. Ezek a műveletek a címre hatnak, azokat módosítják, az eredményként kapott pointerek tehát más memóriazónára mutatnak. Mutatók között értelmezett az összehasonlítás művelet is. A **C** a NULL fentartott szóval jelöli azokat a mutatókat, amelyek semmilyen zónára sem referálnak.

Mutatóra mutató mutatót a `**` konstrukcióval lehet deklarálni.

Az inkrementálás (`++`) illetve a dekrementálás (`--`) műveleteket felhasználva mutatókkal tömbök elemeire is hivatkozhatunk, indexelés (`[ . . . ]`) nélkül.

Strukturált típusok

A **C** nyelv strukturált típusai származtatott típusok. Mint már említettük, például a **tömb** típus egy konstans pointer, amelyet a `nev[...]` konstrukcióval lehet indexelni. A `FILE` típus nélküli **állománytípus** felhasználói szinten van deklarálva a `<stdio.h>` include állományban. Létezik azonban két elsorendű strukturált típus, a **struct** illetve a **union** típus. Mindkettő a Pascal **record** típusának felel meg. A különbség köztük az, hogy a `union` típusú változó mezoit ugyanarra a memóriacímre kerülnek, a típus tehát a Pascal **case-record**-jához hasonlóan működik. A struktúrák mezoire, a Pascalhoz hasonlóan, a `nev.mezo` szerkezettel lehet hivatkozni. Mutatók esetén, hogy elkerüljük a `(*nev).mezo` hivatkozást, bevezették a `->` hivatkozó operátort, amely segítségével `nev -> mezo` alakban hivatkozhatunk az adatokra.

Felhasználói szinten megváltoztathatjuk egy deklarált típus nevét, vagy valamilyen néven deklarálhatunk egy új típust. Ezt a `typedef` fenntartott szóval tehetjük meg.

Például a `FILE` típus `<stdio.h>` állományban lévő deklarációja.:

```
typedef struct{
    short          level;
    unsigned       flags;
    char           fd;
    unsigned char  hold;
    short          bsize;
    unsigned char  *buffer, *curp;
    unsigned       istemp;
    short          token;
} FILE;
```

Típuskonverzió C-ben

C-ben a típuskonverzió implicit és explicit módon valósulhat meg. A **C** automatikus, implicit típuskonverziót használ kifejezésekben szereplő operátorok operandusaira. Nincs az operandusok típusára vonatkozó megkötés. A művelet végrehajtódik, az eredmény típusát pedig az alábbi szabályok valamelyike határozza meg:

1. a `char` típusú operandusok `int` típusúvá konvertálódnak és az eredmény `int` lesz.
2. ha valamelyik operandus `long double`, akkor a másik is `long double` lesz és az eredmény típusa is `long double`.
3. hasonló a helyzet a `double`, `float`, `long`, `unsigned` típusokkal is.
4. a `char`, `int` és `unsigned` típusok egymással kompatibilisek.

Az explicit típuskonverziónál felkérjük a fordítóprogramot, hogy konvertálja át a típusokat. Ezt a (**új típus**) **változó** szerkezettel tehetjük meg.

Kovács Lehel

A zsírok minőségének romlása használat során

A zsírok (vagy lipidek) és az olajok a szénhidrátok mellett táplálkozásunk azon legfontosabb energiatermelő tényezői, melyeket a motorok működésénél az üzemanyaghoz hasonlíthatunk. A szervezetben ugyanis ezek az anyagok elbomlanak, a szervezet „feldolgozza” őket, s e közben energiát termel, melyet munkavégzésre használ fel.